

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ

കണ്ടുപോലും ജീവിയുടെ ഉള്ളി
 ഉറത്താണ്. പുതിയ തലമുറയ്ക്ക്
 ഭവിക്കുന്ന എണ്ണം എങ്ങിനെ
 ലഭിക്കും എന്നോ മാതാപിതാക്കൾ
 തിരിവില്ല! അവർക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങ
 കൾ തിരിച്ചറിയാൻപോലും കഴി
 ളില്ല. എല്ലാം വിധിക്ക് വിട്ടേക്കുക
 ണ്ടാണ് പലതിൽ. ഈ സന്നിദ്ധാ
 ദിത, നാശകയായതെ കറയെങ്കി
 ലിരിക്കുന്നതിനും, എണ്ണമില്ലാതെ
 നാലാലനും. സാധിക്കുകയാണ്
 മറ്റും. ആരംഭത്തിൽ ധാരാളി
 പിന്നെ അവർണ്ണനിയമായ നാശ
 വസാനത്തിൽ കലനാശമുണ്ടാകാ
 ണെത്തന്ന കറയെണ്ണത്തിന്റെ
 തീർപ്പും ഈ പദ്ധതിയുടെ കാതലാ
 ധ്യമാണ്. പരിണാമത്തിൽ താഴെ
 നിൽക്കുന്ന ജീവികളിൽ ഇതാ
 .ഗീകൃതമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്ക

യ്ക്കുവാനായിട്ടും. സസ്തനികളിൽ
 മേയ്ക്കുന്ന ഈ ധാരാളിതാപിതാ
 മാതാപിതാ (പിളപ്പോലും പി
 ന്നെയും) നേരിട്ടുള്ള ശിശുപിപാ
 ണ് അനന്തര പരമ്പരയുടെ ഉറ
 കണ്ണങ്ങളുടെ എണ്ണം കറയുള്ള ജീ
 വിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വേദാ
 മുള്ള ശിശു പരിപാലനം കാണാം.
 ഹൃദയം ഉയർന്ന മാനദണ്ഡത്തിൽ
 ലാഭിക്കിയിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യരിലേ

ക്കുവേണ്ടിയായിരുന്ന ഒരു വാനര
 പരിണാമത്തിലൂടെയാണ് മനു
 ത്വപം പ്രാപിച്ചതെന്ന് മുമ്പ് സൂ
 ച്ചപ്പോ. ഗന്ധത്തെയും സ്റ്റീം
 അപേക്ഷിച്ച്, കേൾവിയും കാ
 ണ് വൃക്ഷവാസികൾ ഉതകുന്നത്.
 തിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു
 ലുകൾ, പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭൂമി
 ന് വയ്യാത്ത അവയവങ്ങളായിര
 തമേണ മരത്തിൽനിന്നും മണ്ണിലേ
 വിതം മാറ്റിയപ്പോൾ, പിടിച്ചു
 ന്. മറ്റും കരങ്ങാൾ മാത്രം. മതി
 പനും കണ്ണും കരങ്ങളും കാര്യക്ഷമ
 സമനായിപ്പിച്ച് ആവശ്യങ്ങൾ
 മറുന്നതിനുള്ള ശീലും വളർന്നു.
 ന്നെ അപേക്ഷിച്ച് കഴുലും. ജീ
 യേധനത്തിലുള്ള വിജയത്തിനും
 ഇതൊക്കെ മണ്ണിപ്പുറത്തെ വളർ
 വിജയപുറം ഉപയോഗപ്പെടുത്താ
 ി തെളിച്ചു. അങ്ങിനെ മറ്റു വാ
 ന്ദ അപേക്ഷിച്ച് തലച്ചോറ്റു വളരു
 ബുദ്ധി വികസിക്കുകയും ചെയ്തു.
 വാഗ്വക്യങ്ങളായ ഫലങ്ങളുണ്ടാ
 യ്ക്കും. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ വിജ
 ക്കും നിദാനം ഈ വിജയങ്ങളിലാ
 ണ്ണാവുന്നത്.

കൃതിയിലും ജനിത സവിശേഷ
 ലും മനുഷ്യനോടു അടുത്തു നി
 ള്ള പിമ്പൻസിയം. ഇത്
 മതി കാണുന്നത് ഗർഭസ്ഥ ശി
 ങ്ഗാണ്. ജനന സമയത്തു പി
 ിക്കുട്ടിയുടെ തലച്ചോറ്, ഏതാ
 ഴ്വപത്തിയെങ്കിലും ശതമാനത്തോളം
 ിക്കും. ബാക്കിയുള്ള മുപ്പതു ശ
 ത്തോളം പിന്നെയുള്ള ആറു മാസ
 ുളിലാണ് പൂർത്തിയാക്കുന്ന
 നുഷ്യ ശിശുവിന്റെ പിറവിക്ക്
 തലച്ചോറിൽ ഇരുപതു ശതമാന
 ഉള്ളത്. ബാക്കി വളരുന്നതു
 ിയാകുന്നത് ഏതാണ്ട് ഇരുപതു
 കോണാണ്. ബുദ്ധിയും യുക്തി
 ിവേകവും ആസ്വദിക്കാൻ പ്രവർ
 വാൻ അതിനെ ശേഷിയുള്ളതാ
 ിക്കുന്ന മണ്ണിപ്പുറ ഭാഗത്താണ് ഇ
 വളരുന്നതും.

മുഹൂർത്തജീവിത പരിണാമത്തിലും
 വാനര വർഗ്ഗങ്ങളുമായി ആദിമനു
 സാദൃശ്യം പങ്കാണുണ്ട്. എന്താ
 പ്രദേശത്തുള്ള ഗെലാഡാ ബാബ
 ന് സാമൂഹ്യ സംവിധാനമാണ്.

എന്നും പ്രശസ്തിയുള്ളതായി ചുണ്ടാക്കോ
 ണിക്കേണ്ടതു്. പ്രാപലനം പ്രതാപിയ
 മായ പുരുഷനും, അവന്റെ ആധിപത്യ
 ത്തിൻ കീഴിൽ അനുസരണയോടെ കഴി
 യുന്ന പെൺ ജാതികളും അവയുടെ സന്ത
 തികളും അടങ്ങുന്നതാണ് അതിന്റെ സ
 മൂഹം. പ്രായപൂർത്തി പ്രാപിക്കുന്ന
 ആൺ സന്താനങ്ങൾക്ക് രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങ
 മുള്ള സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളു. ഒന്നുകിൽ മുത്ത
 കരങ്ങളെ സാധായി. അംഗീകരിച്ച്
 ഒത്തുചേർക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ആ സമൂ
 ഹം വിട്ട് സ്വന്തം പ്രാപേ. പ്രതിഷ്ഠിച്ച
 ജീവികളെന്നതിനും മറ്റൊരു സമൂഹം നാം
 സ്ഥാപിക്കുക. എങ്ങിനെയായാലും ആ
 ണ്ണതന്നെയാണ് പ്രമാണി. ഏതാണു്
 ഇതുതന്നെയാണു് മനുഷ്യ സമൂഹത്തി
 ന്റെ പരിണാമത്തിലെ ആദ്യഘട്ടത്തിലു
 ണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷവും.

ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും
 മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളിൽ പുരുഷാധിപത്യ
 ത്തിനും പാതവിരിച്ചിട്ടു് ഈ പരിണാമ
 വസ്തുതയായിരിക്കും. ബുദ്ധിയും വിവേ
 കവും സ്വവർഗ്ഗ താല്പര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്
 സ്വാതന്ത്ര്യാലമായ വാനര സാദൃശ്യങ്ങൾ
 നിത്യസാഹചര്യത്തിൽ സാമൂഹ്യജീവിത
 ത്തെ തേച്ചുകീറിക്കൊണ്ടുള്ള കരുത്തു നൽകി.
 നേരിട്ടെന്ന സംഭവങ്ങളുണ്ടാകുന്ന പ്രതി
 കരണങ്ങളനുസരിച്ച് തത്സമയം പ്രവർ

ത്തിക്കുന്നതാണ് മൃഗങ്ങളുടെ സാധാരണ
 സ്വഭാവം. എന്നാൽ ഈ പ്രതികരണങ്ങ
 ളെ വിവേകപൂർവ്വം വിലയിരുത്തി പ്രവ
 ത്തിക്കുന്നത് മനുഷ്യതാമാണ്. സ്വാർ
 ത്വമതയേക്കാൾ, സമൂഹനന്മയെ സ്വീക
 രിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ്, ആദി
 വാനരത്തിന്റെ പിൻമുറക്കാരെ മനുഷ്യ
 രാക്കിയതു്. അവരുടെ പുതിയ സമൂഹ
 ത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതും.

മനുഷ്യ പരിണാമത്തിന്റെ സമരന്തര
 മായി, ആശയ വിനിമയത്തിലും അവ
 ലേഖനം ചെയ്യുന്നതിലും കൈവന്ന പു
 രോഗതി, ഗണ്യമായ വസ്തുതയായി അം
 ഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്. കടുംബവും കല
 വും വിട്ട്, കൂടുതൽ വിശാലമായ രാഷ്ട്ര
 ബോധം വളർത്തുന്നതിൽ ഇവ നൽകിയ
 സംഭാവനകളാണ് മുഖ്യം. മിത്തും മത
 വും മറ്റും വിശ്വാസങ്ങളെക്കൊക്കെ സമൂഹ
 ത്തെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും സംസ്കരിച്ചെടു
 ക്കാനും വഴിയൊരുക്കി. ഭാഷയും സാ
 ഹിത്യവും സംസ്കാരവും മനുഷ്യപുരോഗ
 തിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തായി
 ത്തിനുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിണാമം
 അന്യ ജീവികളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്ര
 കൃതി സംവിധാനത്തെ നിരാകരിച്ചുകൊ
 ണ് ഇവിടെ ഒന്നിനും നിലനില്പില്ലെന്ന
 കണ്ടെത്തിയ മനുഷ്യന് ഇന്ന് ഒരു പുതി
 യ കോട്ടപ്പാളാട്ടി കൈവന്നിരിക്കുക
 യാണ്.

ജീവികളും

പ്രോഫ: തിരക്കാടിത്താനം ഗോവിന്ദനാഥൻ നായർ

ആയിരം കുഞ്ഞുങ്ങൾ തൻ—
 ജയ് വിളി പിന്നിൽനിന്നും.
 സാദരം മുഴങ്ങുമ്പോൾ—
 നേതാവു ചിന്തിക്കേണ്ട:—
 'വിജയിച്ചു ഞാ; നെന്റെ—
 —ജീവിതം സമാപ്തപ്പെട്ടു.
 വിധിയെന്നാജ്ഞാകാരം—
 —നായി മാറുകയായി!
 ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ
 —ഭക്തിയും ബഹുമാനം—
 ധനവും സമഗ്രമായ—
 —നേടിക്കൊണ്ടിരുന്നെന്നേയ്ക്കും.
 ജീവിതമിതിൽപ്പുറം—
 —ധന്യമാകാനെന്തെന്നും—
 മീവിധിമാരാധിക്കും—
 —മെന്നെയിലോകം നന്നും.
 ഭാഗ്യവാണെന്നോപ്പോലോ?—
 —രീരാജ്യ ചരിത്രത്തി—
 ലാക്കു കിട്ടിമീ മട്ടിൽ—
 —ഭക്തിതൻ ഹാരം പാരം.
 എന്റെ വംശത്തിൽപ്പേട്ടോ—
 —റൊക്കെയുമെക്കാലവും
 സഞ്ചിതസുകൃതരായ്—
 ത്തിരുമെൻ പേരിൻ പേരിൽ!

മൃഗസർഗ്ഗത്തിൻ താക്കോൽ—
 —കൈവശം സൂക്ഷിക്കുന്ന
 നേതാവർഗ്ഗത്തിൻ ചുറ്റും—
 —ചിന്തയെത്രമേൽ ക്ഷുദ്രം!!
 കീർത്തിയും നേതൃത്വവും—
 —സത്വരം തകരുന്ന
 നീർപ്പോള മാത്രം! ജൈത്രം—
 —യാത്രയ്ക്കുമില്ലില്ലതം!
 ആയിരം പേരേ പിന്നിൽ—
 —കാണുന്നതല്ലാ ലോകം
 ജീവിത വിജയത്തിൻ—
 —മാനദണ്ഡമീ മനനിൽ!
 ആരവാരമോ, താലം—
 —പ്പൊലിയോ മഹത്വത്തി,
 നാലവട്ടമോ, വെണ്പാ—
 —മരമോ തെളിവല്ല!!
 നമ്മുടെ ദുഃഖം മരം—
 —നന്നുൻ തന്നശ്ശലാറാൻ
 കണ്ണുനീലയരുണ—
 —കാടകൾ തെളിക്കുവാൻ
 തന്നെത്താനർപ്പിക്കുന്ന—
 —താനുവാന്നവൻ മാത്രം—
 മെന്നമീ ലോകത്തിന്റെ—
 —യോജ്ഞയിൽ ജീവിക്കണം!!